NASZ PRZYJACIEL

Dodatek do „Drwęcy".

Rok VI. Nowemiasto, dnia 4 maja 1929. Nr. 17

Na Niedzielę V. po Wielkiejnocy.

EWANGELJA

napisana u św. Jana w rozdz. XVI. w. 23—31.

W on czas mówił Jezus uczniom swoim: zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: jeśli o co prosić będziecie Ojca w imię moje, da wam. Dotychczas o nic żeście nie prosili w imię moje. Proście, a weźmiecie; aby radość wasza była pełna. Tom wam powiadał przez przypowieści. Przychodzi godzina, gdy już nie przez przypowieści mówić wam będę, ale jawnie o Ojcu oznajmię wam. W on dzień w imię moje prosić będziecie; i nie mówię wam, iż ja będę Ojca prosił za wami; albowiem sam Ojciec miłuje was, żeście wy mnie umiłowali i uwierzyli, żem ja od Boga wyszedł. Wyszedłem od Ojca, a przyszedłem na świat; zaś opuszczam świat, a idę do Ojca. Rzekli mu uczniowie jego: Oto, teraz jawnie mówisz, a żadnej przypowieści nie powiadasz. Teraz wiemy, że wszystko wiesz, a nie potrzebać, żeby cię kto pytał. Dlatego wierzymy, żeś od Boga wyszedł.

Procesje pokutne w dzień św. Marka i dni krzyżowe.

Nie od rzeczy będzie przypomnieć początek procesyj pokutnych, które się każdego roku w dzień św. Marka i w dni krzyżowe odbywają.

Początek procesji na św. Marka wprowadził Papież Grzegorz W. Papież ten 590 r. dla wyjednania u Boga odwrócenia morowego powietrza, które straszliwym sposobem za jego czasów miasto Rzym pustoszyło, ze zgromadzonem duchowieństwem i ludem przy śpiewie litanji do kościoła Najśw. Marji Panny procesję odbywał. Rzeczywiście pokorne prośby ludu i wstawienie się Świętych daremne nie były; w krótkim bowiem czasie powietrze srożyć się przestało. Ponieważ zaś zarazy i rozmaite choroby nigdy dręczyć ludzi nie przestają i po rozmaitych miejscowościach więcej lub mniej się

rozszerzają, stąd Kościół św. postanowił raz na zawsze, aby corocznie odbywać procesję z litanją dnia 25 kwietnia, dlatego, że ona w tym dniu przez św. Grzegorza odprawioną była. Początek procesji w dni krzyżowe przypisują św. Mamertowi, biskupowi Wieneńskiemu we Francji. Za czasów św. Mamerta trzęsienie ziemi, pożary, nieurodzaje i różne klęski niszczyły kraj francuski. Ten więc św. Biskup w 474 roku dla przebłagania gniewu Boskiego i odwrócenia tych straszliwych klęsk z ludem wiernym swojej diecezji przy modłach i poście przez 3 dni publiczne procesje odprawiał. Ta jego pobożność pomyślnym skutkiem uwieńczoną została, ponieważ Bóg wejrzał litościwie na pokorne prośby wiernego ludu i klęski, go gnębiące, oddalił. Za przykładem św. Mamerta poszli inni francuscy Biskupi i corocznie te procesje odprawiać zaczęto. Później zwyczaj odprawiania tych procesyj w prawo kościelne się zamienił.

Jeśli więc Kościół św. za dobrą i świętą rzecz uznał odprawianie takich publicznych procesyj, które się odbywają w tem celu, aby uzyskać błogosławieństwo Boskie w rzeczach doczesnych, co się najwyraźniej w tem przebija, że słowa litanji: „Abyś urodzaje ziemskie dać i one w całości zachować raczył“, po trzykroć się powtarzają; jeśli Kościół św. za dobrą rzecz to uznał, nie wzbroniona nam jest zatem modlitwa i o rzeczy doczesne, byleśmy żądzę naszą posiadania ich miarkowali; byleśmy o nie Pana Boga tylko względnie prosili, to jest, dołączając ten warunek: jeśli to się z jego najświętszą wolą zgadza, a nam będzie pożytecznem i zbawiennem, bacząc przytem na upomnienie Pana Jezusa: „Szukajcież najprzód Królestwa Bożego i sprawiedliwości Jego, a to wszystko będzie wam przydane“.

Hymn Papieski.

Podobnie jak w każdem państwie, i „Citta del Vaticano“ ma swój „hymn narodowy.“ Hymn ten powstał 72 lata temu w r. 1857 z okazji podróży papieża Piusa IX do prowincji Emilja, Romania i Toscania.

W czasie ingresu do Bolonji, rano, 9 czerwca 1857 r., Papieża przyjmowano przy odgłosie dzwonów wszystkich kościołów i muzyki orkiestry 77-go pułku piechoty austrjackiej, zwanego pułkiem hr. Kińskiego. M. in. utworami grała wtedy orkiestra pułkowa marsza, specjalnie dla Papieża skomponowanego przez dyrektora orkiestry, Wiktora Hallmayra. Marsz ten został nazwany „Marszem Papieskim“ był grany wszędzie w czasie podróży Piusa IX. Pòźniej znowu w czasie pobytu Piusa IX w Bolonji grały ten marsz na placu Santo Petronio przed pałacem, w którym mieszkał Papież, orkiestry 9 i 20 pułku strzelców austrjackich i 47 pułku piechoty. Utwòr ten zyskał powszechny rozgłos i bywał grany we wszystkich miastach, które Papież wizytował. W grudniu 1857 r. marsz został przyjęty do repertuaru milicji papieskiej, a wkrótce Sekretarz Stanu ogłosił go oficjalnie, jako „Hymn Papieski.“

Nowy samochód dla Ojca św.

W fabryce w Turynie, w której wykonano nowy pociąg królewski dla włoskiej rodziny sabaudzkiej, wykończono również wytworny samochód dla Ojca św., Piusa XI. Jest to maszyna, przeznaczona nie dla uroczystych objazdów, lecz dla codziennego użytku i mogąca służyć również do turystyki. Samochód 6 osobowy utrzymany jest w kolorze amarantowym, o dwojakich odcieniach. Wewnętrzne ściany wozu obite są purpurowym jedwabiem, specjalnie tkanym we Wenecji. Sufit z atłasu tegoż samego koloru, poduszki karoserji są ciemno-czerwone. Miejsce po prawej stronie, w głębi powozu, jest przeznaczone dla Papieża, obok którego jest miejsce dla wysokiego kościelnego dygnitarza. Naprzeciw Jego Świątobliwości są jeszcze dwa miejsca, a na zewnątrz obok szofera jest miejsce dla adjutanta. Na drzwiach są umieszczone herby papieskie, wewnątrz zaś artystyczny medaljon złoty z wizerunkiem św. Krysztofora, patrona automobilistów.

Samochód — 6-cylindrowy, o sile 40 koni, został wysłany do Watykanu. Przy odbiorze oprócz dyrekcji firmy, która go wykonała obecni byli przedstawiciele robotników, którzy współpracowali w budowie maszyny.

Ojciec św., a rok jubileuszowy.

Uroczystości i obowiązki, związane z rokiem jubileuszowym oraz troski, połączone z przywróceniem państwa kościelnego, wymagają od Ojca św. niezwykłego natężenia pracy osobistej i wielkich wysiłków, które pochłaniają mu niemal wszystkie godziny długiego dnia zajęć od wczesnego ranka do późnej nocy. Dzień w dzień napływają do Watykanu liczne rzesze pielgrzymów. Audjencje, uroczyste funkcje liturgiczne, przyjęcia i przemówienia, przygotowawcze prace konsystorjalne i koncyljarne, encykliki i listy apostolskie wypełniają Papieżowi wszystkie chwile wolne od obowiązków kapłańskich i reprezentacyjnych. Ale i to jeszcze nie wyczerpuje codziennej, nad wyraz ciężkiej i odpowiedzialnej pracy papieskiej. Bieżące sprawy zarządu Kościołem i rozbudowy państwa kościelnego wymagają ciągle szybkich, stanowczych i ważnych decyzyj Ojca św. Obecnie papież odbywa dłuższe niż dawniej przechadzki popołudniowe po ogrodach watykańskich, ale gdy wróci do swych apartamentów, znów udziela audjencyj, przyjmuje kardynałów, rozmawia z referentami i tak pracuje już niemal bez przerwy aż do północy. Dzięki specyficznemu systemowi hierarchji kurjalnej wszyscy papieże byli zawsze najwyższą instancją, decydującą nieodwołalnie we wszystkich ważniejszych sprawach, ale niespożyta energja Piusa XI sprawia, iż wnika on osobiście we wszystko i że jego współpracownicy są tylko wykonawcami jego nieugiętej woli.

Dar Francji dla Papieża.

W związku 50-letnim jubileuszem kapłańskim Ojca św. rząd francuski przesłał w darze Papieżowi reprodukcję w gipsie trzech

wielkich rzeźb ze świątyni w Angkor, przechowywanych dotychczas w muzeum w Trocadero i przedstawiających niebo, piekło oraz sąd. Dar ten wraz z życzeniami rządu francuskiego wręczy Ojcu św. ambasador francuski przy Stolicy Apostolskiej, de Fontenay.

Ze względu na objętość i ciężar, odlew nie będzie mógł być przeniesiony do apartamentów papieskich, lecz zostanie złożony w jednej ze sal przy wejściu na dziedzińcu św. Damazego, którędy Papież przechodzi, udając się na swój codzienny spacer.

Liczba nawróceń w Anglji i Ameryce.

Interesujące jest zestawienie nawróceń w Anglji i w Ameryce, jakiego dokonał pewien kapłan amerykański. Według ostatnich statystyk ogólna liczba katolików w Anglji i Walji wynosi 2156 146; liczba konwertytów w 1927 — 13 000. Liczba katolików w Stanach Zjednoczonych, według ostatniej statystyki „Catholic Dictionary“, określana jest na 19 689 000, a więc dziewięciokrotnie przekracza liczbę katolików angielskich. Gdyby nawrócenia w Ameryce odpowiadały temu samemu stosunkowi, to musiałoby ich być 117 000. Tymczasem „Catholic Dictionary“ podaje 34 000. A zatem ilość nawróceń jest trzy i pół razy większa w Anglji niż w Stanach Zjedn.

Walka z religją w Rosji.

W wykonaniu dekretu Rady Komisarzy Ludowych R. S. F. S. R. w sprawie niektórych ograniczeń w działalności stowarzyszeń religijnych, wszystkie stowarzyszenia, znajdujące się na terenie republiki, mają być eksmitowane z dotychczasowych lokali. Dla uzyskania z powrotem lokalu każde stowarzyszenie religijne będzie musiało wnieść do władz administracyjnych podania, które będą indywidualnie rozpatrywane. W ten sposób olbrzymia większość stowarzyszeń religijnych ulegnie częściowej przynajmniej likwidacji.

Żydzi w Palestynie.

Według najnowszej statystyki, w r. 1928 przybyło do Palestyny 2.178 żydów, a wyemigrowało 2.168. Rekordowym rokiem emigracji był rok 1925; przybyło wówczas do Ziemi Świętej ogółem 33.801 żydów. Rekordowym rokiem emigracji był również rok 1926, kiedy wyjechało z Palestyny 7.365 żydów.

Razem w okresie od r. 1922 przybyło do Palestyny 79,894, wyemigrowało w tym samym czasie z tego kraju 22.225 żydów.

Wykrycia zarazka szkarlatyny dokonali 2 uczeni rosyjscy.

Z Permu donoszą o doniosłem naukowem odkryciu, dokonanem tam przez prof. Prawomysłowa, który wespół z drem Nikolskim odkrył bacyla szkarlatyny.

Bacyl ten rozwija się na skórze chorego. Odkrycie to zmienia w zupełności dotychczasowe poglądy naukowe na przebieg i rozwój szkarlatyny i umożliwia skuteczne zwalczanie tej choroby.